

Дело C-420/19

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

29 май 2019 г.

Запитваща юрисдикция:

Riigikohus (Естония)

Дата на акта за преюдициално запитване:

29 май 2019 г.

Жалбоподател:

Maksu- ja Tolliamet

Засегнато лице:

Heavyinstall OÜ

RIIGIKOHUS (Върховен съд, Естония)

HALDUSKOLLEEGIUM (Административен състав)

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

[...]

Дата на определението: 29 май 2019 г.

[...]

Дело: Искане на Maksu- ja Tolliamet за допускане на обезпечителни мерки спрямо Heavyinstall OÜ

Страни: Жалбоподател: Maksu- ja Tolliamet [...]

Засегнато лице: Heavyinstall OÜ [...]

[...]

Основание за производството пред Riigikohus: жалба на Maksu- ja Tolliamet

[...]

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

1. Поставя на Съда на Европейския съюз следния преюдициален въпрос:

Трябва ли член 16 от Директива 2010/24/ЕС на Съвета от 16 март 2010 година относно взаимната помощ при събиране на вземания, свързани с данъци, такси и други мерки, да се тълкува в смисъл, че получената искането за обезпечителни мерки юрисдикция на държавата членка, когато се произнася по това искане въз основа на националното законодателство (което запитаната юрисдикция може да направи съгласно член 16, първо изречение), е обвързана от становището на юрисдикцията на държавата по установяване на молителя, що се отнася до необходимостта от обезпечителни мерки и до възможността за налагането на такива, ако на юрисдикцията е бил представен документ, съдържащ това становище (член 16, [параграф 1], втора алинея, последно изречение, съгласно което не е необходим никакъв акт за признаването, допълването или заместването на този документ в запитаната държава членка)?

[...] [Спиране на производството]

ФАКТИ И ХОД НА ПРОИЗВОДСТВОТО

1. На 13 март 2018 г. данъчният орган на Република Финландия отправя искане до **Maksu- ja Tolliamet** (Данъчна и митническа служба, наричана по-нататък „МТА“) за налагане на обезпечителни мерки спрямо Heavyinstall OÜ, с цел обезпечение на изпълнението на предполагаемите данъчни задължения на Heavyinstall OÜ. Искането е направено въз основа на член 16 („Искане за обезпечителни мерки“) от Директива 2010/24/ЕС на Съвета от 16 март 2010 година относно взаимната помощ при събиране на вземания, свързани с данъци, такси и други мерки.

2. На 29 март 2018 г. МТА отправя до Tallinna Halduskohus (Административен съд, Талин) съгласно член 51³, параграф 1 и член 136¹, параграф 1 от maksukorralduse seadus (Данъчен кодекс, наричан по-нататък „MKS“) искане за издаване на разрешение за вписване на запор върху превозните средства на Heavyinstall OÜ (две ремаркета, всяко на стойност около 7 500 EUR, и един камион на стойност приблизително 9 500 EUR) и за налагане на запор върху банковите сметки на предприятието във всички естонски кредитни институции в размер на 297 304 EUR. [ориг. 2]

2.1. От мотивите на искането следва, че финландският данъчен орган, след данъчно производство, ще наложи на Heavyinstall OÜ допълнително данъчно задължение в размер вероятно на 320 000 EUR. Данъчното задължение следвало от обстоятелството, че дружество Heavyinstall OÜ, макар че било с

постоянно установена икономическа дейност във Финландия, не било нито декларирало, нито платило данъци там. Макар че Х, член на управителния съвет на Heavyinstall OÜ, твърдял, че от 2009 г. пребивава постоянно в Талин и ръководи предприятието оттам, въз основа на данните на МТА, на банки, на туристически агенции и на известни търговски партньори можело да се установи, че в действителност Х прекарвал по-голямата част от времето във Финландия, където се занимавал и с управлението на предприятието. В обобщението от данъчната проверка финландският данъчен орган установил, че обичайното местопребиваване и центърът на интересите на Х реално са във Финландия, където той упражнявал и ръководните функции спрямо Heavyinstall OÜ. Също така цялата икономическа дейност на предприятието се извършвала във Финландия. Ето защо съгласно член 5, параграфи 1 и 2 от Спогодбата между Република Финландия и Република Естония за избягване на двойното данъчно облагане на доходите и имуществото и предотвратяване отклонението от облагане с данъци („Спогодба за избягване на двойното данъчно облагане“) икономическата дейност на Heavyinstall OÜ била постоянно установена във Финландия, но предприятието не плащало данъци там. Единственият член на управителния съвет на Heavyinstall OÜ бил подал погрешна информация както за икономическата дейност на предприятието, така и за местоживеенето си. Подобно поведение показвало отношението на представителя на Heavyinstall OÜ към публично-правните задължения.

2.2. С решение на финландския първоинстанционен съд на Keski-Pohjanmaa от 8 февруари 2018 г., прикрепено към искането за обезпечителни мерки, по искане на финландския данъчен орган е наложен запор върху имуществото на Heavyinstall OÜ в размер, който обезпечава вземането на ищеца от 320 022 EUR. В това решение се установява, че има опасност Heavyinstall OÜ да укрие имуществото си, да го разруши, да го прехвърли или с действията си по друг начин да застраши удовлетворяването на вземането на данъчния орган. В резултат от действията на данъчнозадълженото лице може да се окаже значително по-трудно или невъзможно данъчните задължения да бъдат събрани чрез изпълнителни мерки. Членът на управителния съвет на предприятието умишлено заблудил данъчния орган по отношение на евентуалното място на икономическата дейност и възникващото в тази връзка данъчно задължение. Съгласно това решение предвид констатациите на финландския данъчен орган е очевидно, че още от 2010 г. Heavyinstall OÜ е целяло да се отклонява от данъчно облагане, като данъчното поведение на предприятието не се е подобрило въпреки извършената междуременно проверка и определянето на допълнителни данъци. Heavyinstall OÜ може да има същото отношение и към данъчното задължение, което следва да бъде определено в резултат на текущото производство, така че е възможно данъците въобще да не бъдат платени. За стопанската 2017 година предприятието не е подало годишен счетоводен отчет, а съгласно данните в транспортния регистър на Службата за пътищата на 21 март 2018 г. въпросното лице е продало своята кола Renault Traffic. Освен това в свое писмо от 13 март 2018 г. финландският данъчен орган

съобщава на МТА, че е подал жалба във финландската полиция за евентуално извършена от Heavyinstall OÜ данъчна измама.

3. С определение от 3 април 2018 г. Tallinna Halduskohus (Административен съд, Талин) отхвърля искането.

3.1. Този съд смята, че не е изпълнено условието по член 136¹, параграф 1 от MKS, според което за налагането на обезпечителни мерки е необходимо да съществува основателно подозрение, че след определянето на размер на парично или друго вземане, произтичащо от данъчен закон, изпълнението върху вземането може да се окаже значително по-трудно или невъзможно предвид поведението на данъчнозадълженото лице. Налагането на обезпечителни мерки ограничава в значителна степен правото на дадено лице да се разпорежда свободно със собствеността си и да извършва предприемаческа дейност, поради което подобни обезпечителни мерки не следва да се налагат с лека ръка. Подозрението, че предвид поведението на въпросното лице принудителното изпълнение на данъчните задължения може да се окаже значително по-трудно или невъзможно, не може да се основава единствено на размера на данъчната сума. От годишния счетоводен отчет на Heavyinstall OÜ за стопанската 2016 г. е видно, че става въпрос за активно, печелившо предприятие с добър оборот. Според посочения съд действително е логично при продължаване на досегашната си икономическа дейност предприятието евентуално да не е в състояние да плати целия размер на искания от него данък. Въпреки това няма как да се изключи възможността, независимо от допълнителното данъчно задължение, търговецът да желае да продължи икономическата си дейност и да иска да погаси данъчното си задължение, като използва предвидените във финландското законодателство механизми. [ориг. 3]

3.2. Според този съд от документите не е видно Heavyinstall OÜ да е укривало информация от данъчния орган. Различията в становищата между засегнатото лице и финландския данъчен орган са по-скоро от правно естество. Фактът, че според финландския данъчен орган Heavyinstall OÜ не е декларирало данъчните си задължения във Финландия, сам по себе си не дава основание за извода, че предприятието ще възпрепятства изпълнението на данъчните задължения, когато те бъдат определени. Нито от искането, нито от приложените документи проличава икономическото положение на предприятието да се е променило съществено. Не може само въз основа на обстоятелството, че засегнатото лице е продало едно превозно средство, да се прави извод, че то е сключило тази сделка с намерение да заобиколи евентуално бъдещо данъчно задължение.

3.3. Запорирането на разплащателните сметки на даден търговец е особено рестриктивна мярка. Ето защо съгласно член 136¹ от MKS следва да е налице много важна причина, за да се запорира банковата сметка на търговеца преди да се определи данъчното му задължение, каквато обаче в случая не е видна. Предвид годишния счетоводен отчет на Heavyinstall OÜ е логично

запорирането на банковите сметки да доведе до прекратяване на дейността на предприятието или най-малкото до необходимостта дейността на предприятието да се реструктурира така, че с това да са свързани разходи и дейности, които трябва да се разглеждат като необратими или трудно отстраними последици.

4. МТА подава жалба пред Ringkonnakohtus.

5. С определение от 8 май 2018 г. Ringkonnakohtus Tallinn отхвърля жалбата и не променя диспозитива на определението на административния съд, обаче допълва мотивите на определението на административния съд със собствени мотиви. Ringkonnakohtus не уважава и искането на МТА да се отправи преюдициално запитване до Европейския съд. [...].

5.1. При анализа на данъчното право на Съюза е установено, че в случаите, когато се отправят искания за обезпечителни мерки, без в запитващата държава да е приет инструмент за предприемане на изпълнителни мерки, съгласно действащата понастоящем Директива 2010/24/ЕС се прилага т.нар. дуална система. Дуалността се състои в това, че и запитващата, и запитаната държава членка имат право въз основа на националното законодателство да преценят основателността на налагането на обезпечителни мерки. Съгласно член 16 от Директива 2010/24/ЕС държавата членка, която е получила искане за обезпечителни мерки, следва да предприеме обезпечителни мерки съгласно процедурите, които са предвидени в тази държава членка, и да прецени дали при съответните обстоятелства налагането на такива мерки е в съответствие с нейното законодателство и административните ѝ практики. Според Ringkonnakohtus от изложеното по-горе ясно следва, че в рамките на международната взаимопомощ налагането на обезпечителни мерки в положение, при което липсва инструмент за предприемане на изпълнителни мерки, съществено се различава от международното събиране на данъчни вземания, които вече са определени, както и че когато се произнася по искането за обезпечителни мерки по член 16 от Директивата запитаната държава членка следва да прецени и основателността и пропорционалността на мерките според националното законодателство и националните административни практики. Макар че не е необходимо запитаната държава членка, от която се иска да наложи обезпечителни мерки, да признае, допълни или замести първоначалния документ, позволяващ налагане на обезпечителни мерки в запитващата държава членка (в настоящия случай това е решението на финландския съд; член 16, параграф 1, второ и трето изречение от Директивата), този документ не задължава органа или съда на запитаната държава членка да наложи исканите обезпечителни мерки на своята собствена територия, ако постановяването на тези мерки не е в съответствие с нейното законодателство и с административните ѝ практики и не е пропорционално.

5.2. В настоящия случай не са изпълнени всички условия, предвидени в член 13б¹ от MKS за прилагането на изпълнителни мерки спрямо засегнатото

лице. По отношение на настоящото искане за обезпечителни мерки съдът не е убеден, че изпълнението на данъчните задължения, които евентуално ще бъдат наложени на Heavyinstall OÜ, може да се окаже затруднено или невъзможно вследствие на поведението на това предприятие. Финландският данъчен орган действително е установил, че членът на управителния съвет на засегнатото лице прекарва по-голямата част от годината във Финландия, но от направеното заключение не става безспорно ясно, че поведението на засегнатото лице дава повод да се заключи, че е налице намерение за извършване на данъчна измама или че поведението му е неблагоприятно [...]. Постановвяването на обезпечителни мерки спрямо Heavyinstall OÜ нарушава и принципа на пропорционалност. **[ориг. 4]** Финландският данъчен орган иска да наложи на засегнатото лице допълнително данъчно задължение, при положение че засегнатото лице е платило в същия отчетен период сходни данъчни задължения в Република Естония. От изготвеното от финландския данъчен орган резюме на данъчната проверка става ясно, че през въпросния отчетен период засегнатото лице е платило данъци на Република Естония (около 131 000 евро), но от резюмето не е видно финландският данъчен орган да е приспаднал тази сума от предвиденото данъчно вземане. Поисканите от МТА мерки за обезпечаване на вземането на финландския данъчен орган, което се очаква да е в размер на 320 022 EUR, се състоят до голяма степен в запорирането на намиращия се в банковите сметки на предприятието оборотен капитал (в размер на 297 304,74 EUR). Предвид целта да се събере очакваното данъчно вземане запорирането на банковите сметки е твърде ограничаваща правата на засегнатото лице мярка. Запорирането на оборотния капитал на предприятието несъмнено би затруднило по-нататъшната икономическа дейност на предприятието. При положение че очакваното данъчно вземане на финландския данъчен орган по същество до голяма степен вече е обезпечено със сумата, която засегнатото лице е платило към Република Естония и няма преки доказателства, че активите на предприятието не биха стигнали за изпълнение на останалото данъчното задължение или че тези активи много вероятно ще бъдат укрити, фактическото прекратяване на дейността на засегнатото лице чрез запорирането на банковите сметки не е оправдано. В ситуация, в която съдът няма данни за актуалното икономическо положение на предприятието (срокът за подаване на годишния счетоводен отчет за стопанската 2017 година още не е изтекъл) и според вписания в търговския регистър отчет за приходите и разходите за 2016 година засегнатото лице има нетна печалба от 173 376 EUR, съдът няма основание да приеме, че предприятието действа злонамерено с цел да избегне плащането на евентуални бъдещи данъчни задължения.

ДОВОДИ НА СТРАНИТЕ

6. МТА подава жалба пред Riigikohus, с която иска определението на Ringkonnakohus да бъде отменено и да се постанови ново определение, с

което да се уважи искането му по отношение на Heavyinstall OÜ да бъдат наложени обезпечителни мерки.

6.1. В настоящото дело меродавен бил общият принцип на правото на Съюза, принципът на ефективност (*principle of effectiveness*). Съгласно съдебната практика на Съда държавите членки не бивало с предвидените в националния си правен ред процесуални правила да правят прилагането на правото на Съюза невъзможно или прекомерно трудно (вж. например решение C-542/08, Barth, т. 17). Схващането, че естонският съд трябва отново да разгледа представения от Финландия пакет от доказателства, който финландският съд вече е преценил, правело безсъдържателен и безпредметен текста на член 16, параграф 1 от Директива 2010/24/ЕС, според който не бил необходим никакъв акт за признаването, допълването или заместването на представения от запитващата държава членка документ. Също така, с незачитането на принципа на ефективност това схващане правело изпълнението на искането в запитаната държава членка прекомерно трудно, тъй като естонският съд трябвало да разгледа повторно фактите, вече установени в запитващата държава членка.

6.2. МТА не се съгласява с извода на Ringkonnakohtus, че не било оправдано да се изпълни искането за обезпечителни мерки спрямо Heavyinstall OÜ. Както в искането си за разрешение, така и в жалбата си пред Ringkonnakohtus МТА била разяснила, че ненадеждното и злонамерено поведение на лицето било очевидно предвид погрешната информация, която Х — член на управителния съвет на предприятието — бил дал на финландския данъчен орган през 2013 г. и въз основа на която финландският данъчен орган бил направил погрешен извод и поради това не бил коригирал данъчните задължения на предприятието. Riigikohtus също се съгласил, че погрешната информация води до положение, при което в бъдеще предприемането на изпълнителни мерки във връзка с данъчно вземане може да се окаже значително по-трудно или невъзможно [...]. Финландският данъчен орган бил подал жалба в полицията за финансово престъпление. Основателното подозрение се подкрепяло и от обстоятелства, които свидетелствали за данъчна измама. След като съдът преценил, че при така изложените обстоятелства исканите мерки са непропорционални, той трябвало да разгледа и възможността да удовлетвори искането частично. Съдът можел да приспадне от посочения в искането размер на обезпечението сумата, която предприятието е платило в Естония, или да допусне само вписването на запор по отношение на превозното средство на предприятието. **[ориг. 5]**

6.3. Финландският данъчен орган съобщава на МТА, че на 21 юни 2018 г. окръжният съд (Keski-Pohjanmaan käräjäoikeus) е постановил окончателно решение относно обезпечителните мерки. Решението било със същото съдържание като временното решение от 8 февруари 2018 г.

[...] [Събиране на доказателства – Изслушване на страните]

РЕЛЕВАНТНИ РАЗПОРЕДБИ

10. Член 16 („Искане за обезпечителни мерки“) от Директива 2010/24/ЕС относно взаимната помощ при събиране на вземания, свързани с данъци, такси и други мерки гласи:

„1. По искане на запитващия орган запитаният орган предприема обезпечителни мерки, ако това е допустимо съгласно националното законодателство и в съответствие с националните административни практики, за да осигури събирането, когато вземане или инструмент за предприемане на изпълнителни мерки в запитващата държава членка е обжалван(о) към момента на отправяне на искането, или когато вземането все още не е предмет на инструмент за предприемане на изпълнителни мерки в запитващата държава членка, доколкото съгласно националното законодателство и административните практики на запитващата държава членка в подобна ситуация също са възможни обезпечителни мерки.

Документът, позволяващ налагане на обезпечителни мерки в запитващата държава членка и отнасящ се до вземането, за събирането на което е отправено искане за взаимна помощ, ако има такъв, се прилага към искането за обезпечителни мерки в запитаната държава членка. Не е необходим никакъв акт за признаването, допълването или заместването на този документ в запитаната държава членка.“

11. Maksukorralduse seadus (MKS, Данъчен кодекс)

член 51¹ от MKS „Международна взаимопомощ“

„(1) Maksu- ja Tolliamet оказва международна взаимопомощ на компетентните органи на държавите от Европейския съюз или на държавите, с които Естония е сключила международна спогодба със съответно съдържание (наричан по-нататък „компетентен орган на чуждата държава“).

[...]

(3) На основата на международната спогодба и съгласно процедурата и обхвата, уредени в законодателството на Естония и в правото на Съюза, за международната взаимопомощ се подава искане и тя се предоставя.

(4) Компетентността на органа, който предоставя взаимопомощ, както и правата и задълженията на страните, се определят с национални правни актове.

[...]“

§ 51³ от MKS „Събиране на данъци чрез международна взаимопомощ“

„(1) Maksu- ja Tolliamet оказва международна взаимопомощ за събирането на данъци, наложени от държавата, която е подала искане за събиране, за сведения или за информация или искане за обезпечителни мерки, или които са наложени от нейна териториална или друга административна единица спрямо данъчнозадължено лице, чието местоживееене или седалище е в Естония или което притежава имущество в Естония.

[...] [ориг. 6]

(3) Въз основа на подадено от компетентния орган на чуждата държава искане за обезпечителни мерки Maksu- ja Tolliamet е оправомощена да предприеме изпълнителни мерки съгласно уредената в член 136¹ от този закон процедура.

член 130 от MKS „Изпълнителни мерки от страна на данъчния орган“

„(1) Ако данъчнозадълженото лице не изпълни финансовото си задължение в срока, определен в административния акт на данъчния орган или в решение съгласно член 128, параграф 4, точка 2 или 3, данъчният орган събира задължението по реда на принудителното изпълнение. Данъчният орган е оправомощен:

1. да поиска без съгласието на засегнатото лице вписване в регистъра на недвижимото имущество или в друг имотен регистър на забрана за разпореждане;
2. да поиска да се учреди ипотека върху недвижим имот, върху вписан в регистъра за корабите кораб или върху вписано в регистъра на гражданската авиация въздухоплавателно средство, по реда на предвидените в Закона за собствеността разпоредби относно принудителната ипотека;
3. да предприеме изпълнителни мерки по отношение на финансови права съгласно разпоредбите на този закон и на правния акт, който урежда процедурите по изпълнението;
4. да наложи заповест за спиране на други имуществени права, по отношение на които не са възможни изпълнителни мерки по смисъла на точка 3 от този параграф, и да поиска вписване на забрана за разпореждане с тези права в съответния регистър на тези права;
5. да разпореди блокиране на ценни книжа или на сметки за ценни книжа съгласно разпоредбите на Закона за регистъра на ценните книжа. [...]

член 136¹ от MKS „Обезпечителни мерки преди определянето на паричното вземане или на задължението“

„(1) Ако при проверката дали данъците са коректно платени се породил основателно подозрение, че след определянето на произтичащо от данъчен

закон задължение или парично вземане изпълнението им може да се окаже значително по-трудно или невъзможно поради поведението на данъчнозадълженото лице, ръководителят на данъчния орган или оправомощен от него държавен служител може да подаде искане до административния съд да бъде разрешена изпълнителна мярка, предвидена в член 130, параграф 1 от този закон.

(1¹) В случай че по делото не е възможно да се приложи уредена в член 130, параграф 1 от този закон изпълнителна мярка или че тя с голяма вероятност не би довела до успешен резултат, ръководителят на данъчния орган или оправомощен от него държавен служител може да подаде искане до административния съд да бъде разрешено на съдебен изпълнител да предприеме следните изпълнителни мерки:

1. да запорира имуществото на данъчнозадълженото лице или на адресата на уведомлението за дължими плащания, което е собственост на данъчнозадълженото лице, на адресата на уведомлението за дължими плащания или на трето лице;

2. да забрани на трето лице да прехвърля имущество на данъчнозадълженото лице или на адресата на уведомлението за дължими плащания или да изпълнява по отношение на него други задължения, с което може да бъде свързано и задължението да се прехвърли имущество на съдебния изпълнител или да се преведат пари по предвидена за това сметка.

(1²) В посочения в параграф 1¹, точка 1 от настоящата клауза случай съдът може въз основа на искане на данъчния орган, на данъчнозадълженото лице или на адресата на уведомлението за дължими плащания да разпорежи запорираното имущество да се продаде и приходите от тази продажба да се преведат по предвидена за целта сметка, ако е възможно стойността на вещта значително да се понижи или пък ако съхраняването на вещта би било свързано с прекомерни разходи.

(1³) Посоченото в параграфи 1 и 1¹ от настоящата клауза искане се отправя до административния съд, в чийто район е местоживеенето или седалището на данъчнозадълженото лице или на адресата на уведомлението за дължими плащания. Ако местоживеенето или седалището на данъчнозадълженото лице или на адресата на уведомлението за дължими плащания не е известно или не е в Естония, искането се отправя до административния съд, в чийто район се намира въпросното имущество.

(1⁴) За целите на събирането на разходите, възникнали във връзка с посочените в параграф 1¹, точки 1 и 2 от настоящата клауза изпълнителни мерки, данъчният орган издава разпореждане, в което се определя срокът за плащането им и в което се посочва, че в случай на неплащане на разходите за изпълнителните мерки в определения срок неплатеното задължение ще бъде събрано принудително по реда на членове 128—132 от този закон.

(2) В искането до административния съд се посочва:

1. обосновка, от която да става ясно, че събирането на евентуалното данъчно задължение ще бъде значително затруднено или невъзможно; [ориг. 7]

2. очакваният размер на евентуалното парично вземане или задължение;

3. данни относно обезпечението, при чието депозирание данъчният орган прекратява изпълнителните мерки;

4. една или повече от изпълнителните мерки, посочени в член 130, параграф 1 от този закон или в акта, който урежда изпълнителните мерки, и мотиви, че данъчният орган счита избраните мерки за необходими.

(3) Ако обстоятелството, довело до прилагане на изпълнителна мярка, отпадне или ако данъчнозадълженото лице депозира обезпечение, за да гарантира плащането на евентуалното парично вземане или задължение, данъчният орган прекратява изпълнителната мярка най-късно до два работни дни.

(4) Данъчният орган и лицето, чиито права се засягат с определението, могат да обжалват определението, с което съответно посоченото в параграфи 1—1² от настоящата клауза искане е уважено или не е уважено. Определението на Ringkonnakohus по жалбата може да бъде обжалвано.“

СТАНОВИЩЕ НА НАСТОЯЩИЯ СЪДЕБЕН СЪСТАВ

12. В настоящия случай се спори дали юрисдикциите правилно са отхвърлили искането на МТА от 29 март 2018 г. за разрешение да се впишат забрани за разпореждане с имуществото на Heavyinstall OÜ и имуществото на предприятието да се запорира. От решаващо значение за произнасянето по делото е да се изясни дали при произнасянето по искането за обезпечителни мерки, което МТА прави в рамките на взаимопомощта, националните юрисдикции имат право сами да преценят доказателствата, включително решението на финландския съд за прилагане на обезпечителни мерки, и да решат според собственото си убеждение дали са налице условията за прилагане на мерките или тези юрисдикции следва да изхождат от правния анализ на фактите, който финландският съд е извършил в решението си.

13. Юрисдикциите са постановили, че в случая с искането на МТА не са налице условията по член 136¹, параграф 1 от MKS. Предавайки и виждането на финландския данъчен орган, МТА е на мнение, че естонските юрисдикции неправилно са се заели с проверка дали искането за обезпечителни мерки е съобразено с националните правни норми, тъй като

съгласно член 16, параграф 1, последно изречение от Директива 2010/24/ЕС документът на друга държава членка не може да се преценява наново.

14. В националното законодателство член 51³, параграф 3 и член 136¹ от MKS се отнасят до решението по искане за обезпечителни мерки в рамките на взаимопомощ. От тези разпоредби не произтичат различия по отношение на решението по искане в рамките на взаимопомощ и по искане, което е необходимо за осигуряването на собствените процедури на МТА. Следователно при транспонирането на директивата естонският законодател е приел, че член 16, параграф 1, последно изречение не дава основание издаденото от финландски съд разрешение за прилагане на обезпечителни мерки да бъде валидно и на естонска територия. Настоящият състав също предпочита тълкуването на член 16, параграф 1 от директивата в смисъл, че решението на финландския съд относно прилагането на обезпечителни мерки е само доказателство, което следва да се провери при проверката на условията, уредени с член 136¹ от MKS, и при издаването на разрешение за изпълнителни мерки. Това се потвърждава от член 16, параграф 1, първо изречение, където се казва, че запитаният орган предприема обезпечителни мерки, ако това е допустимо съгласно националното му законодателство и е в съответствие с националните административни практики.

15. По мнение на настоящия съдебен състав обаче не се изключва направеното от данъчния орган тълкуване (който предава и виждането на финландския данъчен орган), съгласно което предвид член 16, параграф 1, последно изречение от Директивата не се допуска отклонение от преценката на фактите, които са установени в приложеното към искането за обезпечителни мерки съдебно решение, и Естония е транспонираше неправилно Директивата. В производството по събиране на вземания било изложено едно-единствено основание за принудителното изпълнение и не се разглеждало неговото съответствие с националното законодателство. При прилагането на обезпечителни мерки също така било подходящо да се вземат предвид принципите на взаимно доверие и сътрудничество, както и принципът на ефективност, и да се изходи от разбирането на юрисдикцията на запитващата държава, която вече е преценила необходимостта от обезпечителни мерки. Следователно настоящият състав не се съгласява с виждането на Ringkonnakohus, че става въпрос за случай на *acte clair*.

16. Няма съдебна практика на Съда на Европейския съюз по отношение на тълкуването на член 16 от Директива 2010/24/ЕС. Също така не се откриват данни за отправени преюдициални запитвания в това отношение. **[ориг. 8]**

17. Въз основа на изложените съображения и тъй като не е налице практика на Съда на Европейския съюз по тези въпроси, настоящият съдебен състав счита, че е необходимо да отправи преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз. [...] [Спиране на производството]

[...]